

از

دستنوشته

قاکتاب

محمد سید اخلاقی

چرخش قلم، مهار اندیشه را به دست می‌گیرد، مراحل متنوع و متعددی را طی می‌کند.

تعدد کتابها به لحاظ موضوع و نیز تنوع مخاطبان بیشمار آن، متنضمین برنامه‌ریزی گسترده و جداگانه برای هر کتاب است.

چگونگی تدوین و تنظیم یک کتاب درسی، آماده سازی و تدارک و تولید آن و حتی انتخاب مواد و مصالح، از جمله کاغذ، مقوا و نوع حروفچینی با کتاب دیگری در مقوله‌ای غیردرسی تفاوتهاي اساسی دارد. بر شمردن اين تفاوتها در هر مرحله از آماده سازی، کار ساده‌ای نیست و در مجال اين

کتاب آراسته‌ای که بر پیشخان یا پشت شیشه کتابفروشی خودنمایی می‌کند، بعد از طی فراز و نشیبهای متعدد و متنوع آماده سازی و تولید، مجال یافته تا به رخصت شبکه هزارتوی پخش آرام آرام در کنار کتابهای دیگر جایی هر چند اندک به همسایگی اختیار کند تا مگر روزی به حکم بخت و اقبال، نگاه مشتاقی او را دریابد و دستی به نوازش، غبار از چهره‌اش بزدايد و چون غنیمتی گرانبها عزیزش بدارد.

کتاب در روند آماده سازی و تولید، از آغاز تا به انجام، یعنی از همان زمان که

- جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
- خوانا باشد،
 - فاصله بین سطرهایش زیاد باشد،
 - بر یک روی کاغذ نوشته شده باشد،
 - شماره صفحات آن مرتب و مسلسل باشد،
 - کلیه ضمایم اعم از نمودار، شکل و سایر موارد را همراه داشته باشد.

رعایت این ضوابط در دستنویس، مراحل بعدی کار را آسانتر می‌کند. برای مثال، خوانا بودن متن خبر، کار ویرایش و حروفچینی اثر را آسانتر می‌کند یا رعایت فاصله مناسب بین سطرها، به ویراستار کمک می‌کند تا تغییرات و اصلاحات لازم را در لابه لای همین فواصل اعمال کند، بدون آنکه نیاز باشد که در پشت صفحه و حاشیه چپ و راست صفحه چیزی بنویسد.

ویرایش

بخشی از کار ویرایش در واقع همان ارزیابی اولیه و تعیین ویرایش پذیری اثر است. احتمال دارد اثر، ترجمه‌ای از یک مترجم تازه کار باشد، اما ناشر بنا به دلایلی به چاپ اثر علاقه‌مند گردد. در این حالت، ناشر برای اطمینان، ترجمه را برای مقابله جدی و سطر به سطر به ویراستار می‌سپارد.

این نوع ویرایش به اصطلاح، «ویرایش محتوایی» نامیده می‌شود. در ویرایش محتوایی، به ویژه در کتابهای ترجمه و متن علمی، ویراستار ضمن مقابله ترجمه با متن اصلی، به روان سازی ترجمه و یکنواخت

نوشته نمی‌گنجد. از این رو، در نوشته حاضر کوشیده‌ایم صرف نظر از این تقاوتها ریز و درشت، مسیر آماده‌سازی کتابی مفروض را از مرحله عقد قرارداد نشر تا مرحله چاپ به اجمالی بررسی کنیم. پیش فرض ما در این بررسی مبتنی بر این است که ناشر اثر را شخصاً یا به کمک مشاوران خود ارزیابی و تأیید کرده، چاپ آن را پذیرفته و در ازای دریافت اثر، با صاحب اثر، اعم از مؤلف یا مترجم، قراردادی منعقد کرده است.

دستنوشته یا خبر

متن مکتوبی که بر اساس آن قرارداد نشر منعقد می‌شود در اصطلاح، «دستنوشته» یا «خبر» نامیده می‌شود. این متن ممکن است به صورت دستنویس یا ماشین شده باشد یا در شرایط کنونی و با رونق حروفچینی کامپیوتری و نرم افزارهای گوناگون به صورت «دیسکت» به ناشر تحویل شود. در صورت اخیر، ناشر ناگزیر است قبل از عقد قرارداد از دیسکت ارائه شده نمونه چاپی یا به اصطلاح «پرینت» بگیرد و بعد از ارزیابی اثر، در مورد مراحل بعدی و ادامه کار برنامه‌ریزی کند.

در هر حال، خبر چه به صورت دستنویس یا ماشین شده ارائه شود چه به صورت دیسکت، از لحاظ ادامه کار و ضوابط مورد نظر در خبر، تقاؤت چندانی را باعث نمی‌شود. با این همه، در خبر یا همان دستنوشته، ضوابطی باید رعایت شود که از

محل قسمتهای مختلف از جمله اتاقها، حمام، و سالن پذیرایی باید پیش یین شده باشد. انتخاب محل مناسب برای هر قسمت ساختمان با توجه به نیازها و سایر شرایط از جمله نور، گرما، موادین پهداشتی و تناسب خانه با خانه‌های مجاور و حتی با نقشه کلی شهر تعیین می‌شود؛ به طوری که ضمن تأمین نیازهای ساکنان خانه باید با عوامل و شرایط دیگر نیز همخوانی داشته باشد. بی‌توجهی به هر کدام از این عوامل یا نادیده گرفتن آنها در نقشه ساختمان موجب می‌شود هدف اصلی و اولیه تأمین نشود.

کار تدوین و تألیف کتاب نیز از چنین قواعدی پروری می‌کند. در واقع مؤلف نیز برای تهیه و تدوین کتاب ابتدا باید نقشه یا فهرستی از مطالب مورد نظر خود را در اختیار داشته باشد و بعد از تهیه این فهرست، حجم مطالب هر قسمت را تعیین کند. بعد از آن چگونگی ارائه مطالب را مشخص کند. برای مثال، برای بیان بعضی از مطالب در مواردی ارائه جدول یا نمودار از توصیف صرف کارسازتر است. در ویرایش متون تألیفی رسیدگی به این موارد و بررسی نقشه کتاب در حیطه کار ویراستار است. بنابراین کار ویراستار کتاب تألیفی به مراتب پیچیده‌تر و سنگین‌تر از ویراستار متون ترجمه است. در ویرایش متون تألیفی ممکن است ویراستار ناگزیر شود با موافقت و مشورت مؤلف فصلهایی را جایه جا کند، تقدم و تأخیر مطالب بعضی از فصلها را وارسی و ساختار

کردن اصطلاحات و واژه‌ها و ضبط دقیق اسمی خاص می‌پردازد. البته در مقابله ترجمه با متن اصلی، نوع کار اهمیت خاصی دارد: اینکه متن اصلی، تاریخی باشد یا فلسفی یا یک کتاب درسی فیزیک، هر کدام ظرایف ویرایشی خاص خود را می‌طلبد.

دریاره کتب تألیف شده نیز اغلب، ویرایش محتوای و تعیین قابلیت ویرایش پذیری اثر به همین ترتیب ضرورت پیدا می‌کند. البته ویرایش متون تألیفی با ویرایش متون ترجمه تفاوت‌هایی دارد که در ادامه مطلب به اجمال به آن می‌پردازیم.

برخلاف متون ترجمه که در واقع، متن اصلی ملاک کار ویراستار است، در متون تألیفی هیچ نسخه و نوشته‌ای برای مراجعه و مقابله در اختیار ویراستار نیست. بنابراین در ویرایش متون تألیفی ویراستار در مرحله نخست باید ساختار اثر را از لحاظ هدفهایی که مؤلف دنبال کرده است، ارزیابی کند و ضمن آن برای این پرسشها پاسخهایی روشن بیابد: مخاطبان اصلی کتاب چه کسانی هستند؟ برآورد حجم نهایی مطالب کتاب با توجه به مخاطبان آن به چه میزان است؟ برای ارائه مطالب و انتقال مؤثر مفاهیم چه قالبی انتخاب شده است؟ همه این پرسشها در ویرایش متون تألیفی برای ویراستار مهم است. در واقع می‌توان گفت تهیه و تدوین یک کتاب تألیفی شباخت نزدیکی به کار ساختمان و خانه‌سازی دارد. برای ساختن خانه ابتدا باید نقشه‌ای تهیه کرد. در این نقشه

قبل از تعیین حروف و حروفچیزی باید ویراستار مشخص کند.

- عنوانهای اصلی و فرعی: مشخص کردن عنوانهای اصلی و فرعی و ترتیب و اولویت هر کدام یکی دیگر از کارهایی است که در مرحله ویرایش فنی اهمیت زیادی دارد. در متون ترجمه با توجه به متن اصلی می‌توان عنوانها را شماره‌گذاری و اولویت هر کدام را مشخص کرد. در متون تألیفی این کار به همکاری مؤلف نیاز دارد و در مواردی هم این کار ضمن ویرایش محتواهی انجام می‌گیرد. به همین دلیل پیش از این اشاره کردیم که نمی‌توان حد فاصل مشخصی بین ویرایش محتواهی و ویرایش فنی قائل شد. چون در بررسی محتواهی اثر، ویراستار باید اطلاع داشته باشد که مؤلف مطالب خود را در چند فصل و با چه عنوانهایی ارائه کرده است. بنابراین در مشخص کردن عنوانهای اصلی و فرعی در کتابهای تألیفی همکاری مؤلف با ویراستار ضرورت دارد.

- موارد تأیید: مشخص کردن موارد مهم و مورد نظر مؤلف در مرحله ویرایش فنی یکی دیگر از مراحل این کار است. عنوان کتابها، عنوان مقالات در متن و پانویس و مواردی که مؤلف بر آنها تأکید دارد، هر کدام با ضوابط خاصی در این مرحله مشخص می‌شود. عنوان کتابها با حروف ایرانیک و عنوان مقالات داخل گیوه قرار می‌گیرد. - پاراگرافهای جدید و تقل قولها: در مواردی به علت ناآشنایی تویسته و مترجم، محل

جدیدی برای ارائه و بیان مطالب پیشنهاد کند. بنابراین ویراستار یک متن تألیفی ضمن آنکه باید بر متن مورد نظر احاطه و اشراف داشته باشد، باید امکانات مؤلف را نیز از نظر دسترسی به منابع و مأخذ مورد نیاز در نظر بگیرد و در مقایسه با متون ترجمه با همدلی به دستمایه مؤلف نگاه کند.

مرحله بعد از ویرایش محتواهی، «ویرایش فنی» یا صوری است. البته نمی‌توان بین ویرایش محتواهی و ویرایش فنی مرزیندی مشخصی قائل شد، چون مراحل کار در هر دو حوزه به طور تنگاتنگ با هم مرتبط است.

در مرحله ویرایش فنی اعمال متعددی از جمله تعیین اولویت عنوانهای اصلی و فرعی، تنظیم پاورقیهای فارسی و لاتین، مشخص کردن موارد تأکید، تعیین محل شکلها و جداولها، پاراگرافهای جدید و تقل قولها، تبدیل سنتوات، ضوابط فرمول نویسی، اعمال رسم الخط، یکدست کردن ضبط اسمی و اصطلاحات، تهییه فهرست مطالب، فهرست راهنمای و ازهقای و تنظیم صفحات آغاز و ضمایم کتاب از جمله کارهایی است که باید به آنها پرداخت. در اینجا به چند نمونه از این کارها به اجمال اشاره می‌شود:

- صفحات آغاز فصل: معمولاً کتابها دارای تقسیمات متعددی است که ممکن است به علت بی‌توجهی مانند سایر صفحه‌های کتاب نوشته یا ماشین شده باشد. این صفحات را

کتابها برابر نهاده اصطلاحات لاتینی نیز همراه با سایر پاورقیها نوشته می شود. بهتر است اصطلاحات و واژه های خاص مجموعاً تحت عنوان «واژه نامه» در انتهای کتاب بیاید.^۱

- شکلها، جدولها و نمودارها در این مرحله، مشخص کردن محل شکلها و جدولها و علاوه بر آن وارسی ترجمة مطالب داخل شکل و جدول انجام می گیرد.

تعیین حروف و انتخاب قطع

یکی دیگر از مراحل آماده سازی در روند تحول دستنوشته به کتاب مرحله تعیین حروف و انتخاب قطع است. در این مرحله با توجه به نوع کتاب، اعم از اینکه درسی باشد یا غیردرسی، و با توجه به نوع مخاطبان کتاب و حجم نهایی آن، انتخاب حروف و قطع کتاب در دستور کار قرار می گیرد. در انتخاب حروف و تعیین قطع کتاب عوامل مختلفی دخالت دارد که به اجمال می توان به نوع کتاب و مخاطبان آن، حجم نهایی و مصور یا غیرمصور بودن کتاب اشاره کرد. البته در آثار ترجمه، انتخاب حروف و تعیین قطع، اغلب مشابه متن اصلی یا با تغییرات اندکی در آن انجام می شود؛ اما در کارهای تألیفی، این کار با توجه به عواملی که بر شمردیم انجام می شود.

در انتخاب حروف معمولاً قاعده بر این است که در کتابهای مربوط به کودکان از حروف درشت تر و با فواصل بیشتر استفاده

شروع بندها یا پاراگرافهای جدید در متن و دستنوشته مشخص نیست و مطالب بدون توجه به دنبال هم نوشته می شود. برای مشخص کردن پاراگرافهای جدید در متون ترجمه به استناد متن اصلی می توان این موارد را مشخص کرد؛ اما در متون تألیفی کار به این سادگی نیست. البته بعد نیست در مرحله ویرایش محتوای ایرادهایی از این دست بر طرف شده باشد. در هر حال مشخص کردن بندهای جدید در متون تألیفی چنانچه با مشورت مؤلف انجام شود، دقیقت ر است.

مطلوب دیگر، عبارات منقول از اشخاص یا کتابهای است که در مواردی با متن مخلوط می شود. تعیین این موارد هم در مرحله ویرایش فنی جزء کارهایی است که باید به آن رسیدگی کرد.

- پادشاهیهای فارسی و لاتین: در مرحله ویرایش فنی جدا کردن پاورقیها اعم از لاتین یا فارسی از متن ضرورت دارد. ضمناً ترتیب ضبط پاورقیهای فارسی از لحاظ کتابشناسی و ترتیب و تقدم مطالب آن باید وارسی شود. به علاوه نوع پاورقیها از این لحاظ که در پای هر صفحه باید یا مجموعاً در انتهای فصل یا کتاب در این مرحله باید مشخص شود. علاوه بر آن در ضبط اسامی دشوار خارجی، جدانویسی عبارات لاتینی ضرورت دارد و چنانچه نویسنده و مترجم این موارد را رعایت نکرده باشد، در مرحله ویرایش فنی باید این موارد را اصلاح کرد. در بعضی از

ارائه مطلب نیز برآورده شود. معمولاً در انتخاب حروف برای متنی که شامل همه این موارد است باید جدا از تناسب و توازن بین حروف، از ضوابط خاصی هم پیروی کرد: حروف عنوانهای داخل متن (تیترها) معمولاً از حروف متن متمایز است، از طرف دیگراندازه حروف پاورقیها باید با حروف متن متفاوت باشد؛ ضمن آنکه باید با حروف به کارگرفته شده برای توضیح تصاویر و جدولها یکسان درنظر گرفته شود. توانایی در انتخاب حروف و حفظ توازن و تناسب، یک شبه و چند روزه حاصل نمی‌شود، بلکه نتیجه سالها کار و آشنایی با حروف، کتابها و منتهای مختلف است. بنابراین، برای قضاوت در مورد حروف یک کتاب کافی است صفحه‌ای از آن را بگشایید و ورق بزنید. انتخاب نامناسب و عدم توازن بین حروف در نگاه اول به چشم می‌خورد؛ در حالی که انتخاب مناسب، ضمن آنکه چشم نواز است، خواننده را هم برای پیگیری مطلب تشویق می‌کند. بنابراین، در بحث از تعیین حروف جز کار عملی و فشرده و کسب تجربه هیچ اصل و ضابطه خاصی را نمی‌توان توصیه کرد. چون در هر حال انتخاب حروف از کتابی به کتاب دیگر متفاوت است و ممکن است تمامی ضوابط و اصول پیشنهادی در مورد یک کتاب، در کتاب دیگر چندان کارساز نباشد. فرض کنید کتابی در اختیار شماست که بخش اعظم آن مطالب عربی با اعرابهای فراوان است. با توجه به

می‌شود و به همین ترتیب در مقاطع سنی بالاتر اندازه حروف کوچکتر است. به علاوه در کتابهای کودکان چون حجم مواد تصویری بیشتر از مواد نوشتاری است، یکی از دلایل انتخاب حروف درشت‌تر ایجاد توازن و تعادل بین مواد تصویری و نوشتاری است. از طرف دیگر در کتابهای رمان و کتابهای درسی دوره دبیرستان حروف میانه‌ای مانند حروف ۱۳ نازک لوتوس یا انواع دیگر قلمهای موجود کاربرد بیشتری دارد. در حال حاضر، با رونق نرم‌افزارهای گوناگون حروفچینی و تنوع و دامنهٔ وسیع قلمهای متفاوت، مرحلهٔ تعیین حروف کمی پیچیده‌تر است و فردی که قرار است این کار را انجام دهد باید به جمیع این امکانات و مضمون و محترای کتاب و ارتباط این دو با هم کاملاً اشراف داشته باشد.

در مرحلهٔ تعیین حروف، هم در حروفچینی دستی هم در حال حاضر که نرم‌افزارهای گوناگون کامپیوتري در دسترسند، حفظ توازن و تناسب بین اجزای گوناگون متن اهمیت خاصی دارد. برای نمونه، در یک متن درسی که موارد گوناگونی از جمله عنوانهای اصلی و فرعی، پاورقیهای فارسی و لاتینی، شکل و جدول و مطالب منتقل و در مواردی هم کلمات قصار و عبارتهای شعری دارد، انتخاب حروف مناسب برای هر کدام از این موارد باید با توجه به «اصل توازن و تناسب» صورت گیرد؛ به طوری که مراد نویسنده در القا و

موقع عقد قرارداد تعیین شده باشد یا در مراحل بعدی به آن پرداخته شود. در انتخاب قطع تیز در واقع همان ملاکهایی که برای انتخاب حروف برشمردیم دخالت دارد، ضمن آنکه ملاحظات دیگری از جمله وجه اقتصادی و نوع استفاده از کتاب نیز مهم است.

از میان قطعهای رایج در ایران که کاربرد و مصرف بیشتری دارد می‌توان به قطعهای رفعی، وزیری، رحلی، پالتویی و جیبی، اشاره کرد که هر کدام بسته به نوع کتاب، انتخاب می‌شود. مثلاً برای کتابهای درسی حتی در دوره ابتدایی قطع وزیری پیش‌بینی شده است و کتابهای دیرستانی و دانشگاهی نیز اغلب در همین قطع چاپ می‌شود. البته این نکته را هم بيفزايم که اصلاً معلوم نیست انتخاب مثلاً قطع وزیری برای کتابهای درسی از ابتدایی تا دوره دانشگاه واقعاً قطع مناسبی باشد یا در ملاحظاتی که برای انتخاب این قطع دخیل بوده، تا چه اندازه به نوع استفاده و وجوده دیگر توجه شده است. البته، در حال حاضر، کتابهای چاپ شده بسیار کم حجمی را می‌توان دید که در قطع وزیری اصلًاً شکل و شمايل مناسبی ندارد در حالی که در یک قطع کوچکتر مثل رفعی این کتاب خوش دست تر و آراسته‌تر از کار درمی‌آمد؛^۱ یا فرهنگهای چند جلدی که با انتخاب قطع و حروف مناسب بعید نبود تعداد جلد‌هایشان کاهش یابد و از لحاظ اقتصادی و نوع

اطلاعاتی که در مورد پایه (فاصله سطرها) و اندازه حروف دارید، چه نوع حروف و پایه‌ای برای این کتاب پیشنهاد می‌کنید که اعرابها با سطر بالا و پایین مخلوط نشود؟ یا برای کتاب دیگری که در قسمتها بی از متن فرمولهای ریاضی و بعضاً کسری دارد، با آنکه پایه ۴/۶ میلیمتر را انتخاب کرده‌اید؛ اما در فرمولهای کسری باز سطرها مخلوط شده است، چه راه حلی پیشنهاد می‌کنید؟ آیا در این قسمتها اندازه حروف را تغییر می‌دهید یا آنکه فاصله سطرها را زیاد می‌کنید؟ از میان این دو شق هر کدام را که انتخاب کنید، اشتباه کرده‌اید. چنانچه اندازه حروف را تغییر دهید، قسمتها بی از متن با بقیه مطالب ناهمانگ می‌شود. ضمناً افزودن پایه (فاصله بین سطرها) در یک صفحه، توازن کلی کار را به هم می‌زند. بنابراین، در مورد کتابهای از این قبیل، قبل از تعیین حروف باید همه این ملاحظات را در نظر گرفت. یعنی از همان ابتدا با توجه به نوع کار، فاصله بین سطرها را باید طوری انتخاب کرد که ضمن حفظ یکدستی در سراسر متن، مشکل درج فرمولها را حل کند. البته راههای دیگری برای درج فرمولهای ریاضی کسری وجود دارد؛ از جمله اینکه بدون تغییر حروف و پایه می‌توان فرمولها را در میانه متن آورد.

انتخاب قطع مناسب یکی دیگر از مراحل آماده‌سازی کتاب است که احتمال دارد در ابتدای کار یعنی قبل از ویرایش و در

صرف نیز صرفه جویی شود.

بحث انتخاب حروف و قطع را در اینجا خاتمه می‌دهیم، چون در این قسمت ملاحظات عملی بیشتر دخالت دارد تا ضوابط نظری.

حروفچینی

بعد از تعیین حروف و مشخص شدن اندازه‌ها، دستورالعمل حروفچینی تهیه می‌شود. این دستورالعمل راهنمای حروفچینی برای ادامه کار است. در دستورالعمل حروفچینی عرض سطرها متناسب با قطع، فاصله بین سطرها، اندازه حروف متن، طول صفحه، اندازه حروف پاورقیها و توضیح تصاویر و عنوانهای اصلی و فرعی، یک به یک، مشخص می‌شود.

قبل از ورود کامپیوتر و نرم‌افزارهای گوناگون کامپیوترا، انتخاب حروفچینی محدود به حروفچینی سربی دستی با ماشینی یا در کارهای کمی جدیدتر حروف لاینوترون و کامپیوست بود. در حال حاضر همه این امکانات از حروفچینی دستی تا ماشینهای لاینوترون یکجا در نرم‌افزارهای کامپیوترا مرکز شده است؛ به اضافةً تنوع و افزایش هزاران قلم و اندازه. به علاوه یا ورود پویشگر (اسکنر) کار بازسازی تصاویر و نمودارها نیز باز در همین محدوده انجام می‌شود و لازم نیست، کار عکاسی تصاویر و نمودارها به لیتوگرافی سپرده شود.

نمونه‌خوانی

بعد از مرحله حروفچینی کار بخش نمونه‌خوانی آغاز می‌شود. در مرحله نمونه‌خوانی نخستین نمونه‌ای که از حروفچینی تحويل می‌شود. اصطلاحاً «نمونه اول» یا «پرینت اول» نامیده می‌شود. در این مرحله کار تصحیح و غلط‌گیری نمونه‌های چاپی انجام می‌گیرد. برای این کار معمولاً در منتهای عادی و بدون فرمول این کار به صورت دو نفره انجام می‌شود. یک نفر متن خبر را می‌خواند و نفر دوم نمونه چاپی را غلط‌گیری می‌کند. در این مرحله ضمن آنکه باید غلط‌های چاپی متن به دقت استخراج شود، نوع و اندازه حروف قسمتهای مختلف متن نیز باید مطابق دستورالعمل حروفچینی، کنترل شود.

کار غلط‌گیری و نمونه‌خوانی همواره به صورت دونفره نیست. در منتهای عربی و منتهای فنی که سراسر اعراب و فرمول و علامت ریاضی است، بهتر است کار نمونه‌خوانی به صورت یک نفره انجام شود؛ در منتهای عربی برای کنترل دقیق اعراب گذاری و در کارهای فنی برای وارسی اندیسها و طرایف دیگر فرمول نویسی.

بعد از غلط‌گیری نمونه اول، مجدداً نمونه غلط‌گیری شده را به حروفچینی می‌سپارند تا ایرادها و غلط‌های چاپی را برطرف کند. بعد از برطرف کردن اغلات چاپی و سایر موارد، نمونه بعدی که اصطلاحاً «نمونه دوم» یا «پرینت دوم» خوانده

غلط چاپی فاحشی در کتاب نباشد، می‌توان کتاب را برای عکاسی به لیتوگرافی سپرد.^۳

لیتوگرافی، چاپ و صحافی

نمونه‌های نهایی در مرحله لیتوگرافی با همان مشخصات عکاسی و درست به شکل کتاب تنظیم و موتراز می‌شود. یکی از امتیازهای چاپ افست^۴، در مرحله لیتوگرافی، گرفتن اوزالید^۵ در آخرین نمونه کتاب و بررسی و کترل آن برای آخرین بار است؛ امتیاز و فرصتی که چاپ مسطوح^۶ فاقد آن بود.

بعد از وارسی و مقایسه اوزالید با نمونه نهایی و کترول دقیق شکلها و سایر اجزای هر صفحه، در صورتی که ایراد یا اغلاطی موجود نباشد، نمونه اوزالید به لیتوگرافی ارسال و مرحله تهیه کبی و زینک انجام می‌شود. بعد از کبی و تهیه زینک از تمامی متن، کار چاپ کتاب آغاز می‌شود. در این مرحله، چنانچه چاپ کتاب به صورت سیاه و سفید باشد، به میزان تیراژ کتاب، تهیه زینک برای هر فرم کتاب (۱۶ یا ۳۲ صفحه) منحصر به یک ورق زینک خواهد بود؛ اما در کارهای دورنگ یا چهاررنگ لازم است به تعداد رنگها برای هر فرم زینک جداگانه تهیه شود. بعد از پایان چاپ متن کتاب، کار چاپ جلد آغاز می‌شود. چاپ جلد ممکن است به موازات چاپ متن انجام شود یا قبل و بعد از آن و در مواردی، به طور جداگانه و در چاپخانه‌ای دیگر.

در مرحله صحافی، فرمهای چاپی ابتدا

می‌شود و نسبت به نمونه قبلی کم غلط‌تر و پاکیزه‌تر است ارسال می‌شود. کترول نمونه دوم غالباً به صورت یک نفره انجام می‌شود و اشتباههای نمونه اول با نمونه دوم تطبیق می‌شود. غالباً کار نمونه خوانی در این مرحله پایان می‌گیرد، مگر اینکه غلط‌های دیگری از نمونه دوم موجود باشد یا تغییرات جدیدی در متن داده شود. در این صورت برای اطمینان بیشتر بهتر است نمونه دیگری از کار تهیه شود. از نمونه دوم به بعد کار به صورت یک نفره و تطبیق نمونه‌ها با یکدیگر انجام خواهد شد و کمتر به خبر مراجعه می‌شود. البته بهتر است یکی از نمونه‌های چاپی، برای مثال نمونه اول، اگر کم غلط باشد، یا نمونه‌های بعدی را مترجم یا ویراستار کتاب بسیند و آخرین اصلاحات خود را در آن اعمال کند.

در حال حاضر کار صفحه آرایی متن را نیز کامپیوترو انجام می‌دهد و حتی اگر کتاب مصور باشد جای شکلها محاسبه و خالی گذاشته می‌شود. در این مرحله، اگر مؤسسه حروفچینی پویشگر (اسکنر) هم داشته باشد، تصویرها و نمودارها عیناً طراحی و در جای خود قرار می‌گیرد.

صفحه آرایی با کامپیوترو نیز مستلزم انجام دادن برخی از همان موارد لازم در صفحه آرایی دستی است؛ یعنی تعیین محل سرصفحه، شروع فصل، محل پاورقیها و سایر قسمتهای متن بعد از مرحله صفحه آرایی و نمونه خوانی دوباره متن. اگر ایرادی مهم یا

۲. معمولاً قطع رنگی برای کتابهای کم حجم قطع مناسب است. برای اطلاع، ابعاد چند قطع رایج به ساتیعتر ذکر می شود: وزیری ۵×۱۶؛ ۲۴×۱۶؛ رقی ۱۴×۲۱؛ رحلی ۲۷×۱۶؛ جیبی پالتویی ۲۰×۱۲؛ ۲۰×۱۷؛ خشتی ۲۱×۱۷؛ سلطانی ۵۰×۳۰.

۳. امکان دیگری که نرم افزارهای کامپیوتری فراهم کرده است، چاپ نسخه های نهایی حروفچینی روی کاغذ کالک به طریق «چاپ آینه ای» یا «وارونه» است، در این صورت مرحله فیلم و عکاسی در لیتوگرافی حذف می شود و می توان همین نمونه ها را روی زینک کپی و کار چاپ را شروع کرد.

۴. روشی شبیه به چاپ سنگی است که در آن نقش حروف و تصاویری که باید چاپ شود به شیوه عکاسی یا کپی مستقیم به فیلم و از فیلم به لوحة حساس (زینک) منتقل می شود. عمل چاپ در ماشین ازوی زینک انجام می یابد. در چاپ افست، نمونه ای که از فیلم موتاز شده به شیوه تکثیر نقشه های ساختمانی تهیه می کنند و مجموعه مطالب و تصاویری که در صفحات کتاب چاپ خواهد شد به شکل نهایی و آماده چاپ در آن نمایان است.

۵. روش چاپ نسبتاً قدیمی که در ایران «چاپ سربی» و «چاپ حروفی» نیز خوانده می شود و در آن، عمل چاپ توسط حروف سربی برجسته انجام می گیرد.

«ترتیب» و منظم می شوند و بعد از «تا زدن» فرمهای چاپی به صورت ۸ یا ۱۶ صفحه، کار «برش زدن» فرمها آغاز و به کمک دست یا ماشین و با الحاق جلد صحافی می شود. الحاق جلد به متن یا با چسب انجام می شود یا با دوختن جلد به متن. انتخاب نوع صحافی از این نظر که به صورت «ته چسب» باشد یا «ته دوخت» همان طور که در آغاز این نوشته اشاره شد از نوع همان تفاوت های ریز و درشتی است که در روند تحول دستنوشته به کتاب، بر شمردن یک به یکش به آسانی مقدور نیست و بسته به نوع کتاب، از لحاظ حجم، مضمون و محتوا و مخاطبان آن طراحی و برنامه ریزی می شود.

در هر حال با خروج کتاب از صحافی تحول دستنوشته به کتاب ظاهراً پایان می گیرد؛ اما از سوی دیگر فصل دیگری از داستان کتاب آغاز می شود؛ «فصلی با عنوان جستجوی خواننده و خریدار».

پاورقیها

۱. برای اطلاعات بیشتر در مورد پاورقی یا حاشیه رجوع کنید به: حسین معصومی همدانی؛ «در حاشیه»؛ درباره دیریش، مرکز نشر دانشگاهی، چاپ دوم ص ۱۲۲ - ۱۲۵.